

VAJÍČKOBANÍ BYLO OSLAVOU NAŠÍ TVRDOVAJEČNOSTI

Máme za sebou další Vajíčkobraní, které již tradičně pojmáme jako oslavu našeho historického činu, kdy jsme na stavbu Karlova mostu dodali vařená vejce. Tehdy jsme za to byli vysmívání, ale dnes již každý ví, že jen díky nám se dělníci dosyta najedli a most stojí dodnes. Tuto schopnost si prozřeteleně vykládat různá nařízení po svém a lépe tedy pravidelně oslavujeme a šíříme tvrdovaječnictví jako užitečný svěnonázor. A stejně tomu bylo i letos.

V sobotu před květnou nedělí se na náměstí otevřely veliké trhy, kde bylo možno zakoupit vejce v mnoha podobách a tvarech, k mání byly různé vaječné speciality a dobroty. Vprostřed náměstí bylo umístěno obří vejce, které zdobila velvarská dítko, na jevišti zpíval sbor Tolárek a k dobré náladě hráli oblíbení Happy Boys, v nichž účinkuje i náš pan učitel Buňata, přijeli kejklíři a prováděli různé vaječné i nevaječné kejkle, hrál flašinet, jezdilo se kočárem taženým koňmi, došlo i na souboj siláků, přetahování medvěda či mořskou pannu, prostě tradičně dobrá zábava, chladnému a velmi větrnému počasí navzdory.

A jako vždy všichni donášeli ta nejlepší velvarská vařená vejce, které jsme pak u tvrdovaječnického stánku obřadně kladli do nůsí a připravovali na dlouhou cestu. Poté dorazili statní vejconoši – letos jich bylo více než tucet, kteří nůše naložili na záda a pod vedením natvrdlého starosty vyrazili ku Praze. Letos nás přišla podpořit dokonce i paní hejtmanka, což je neklamným znamením toho, že myšlenka tvrdovaječnictví není jen naší lokální záležitostí, ale začíná mít dopad na celý kraj. Vejconoši se rozloučili se ženami a roboty, a vyšli obtěžkání vejci pražskou branou z města. Před sebou měli jako vždy náročný a dlouhý noční pochod na Karlův most.

Cesta byla náročná, foukalo, bylo chladno a místy padaly i kroupy – ale my se nezalekli, viděli jsme v nich vejce a potřebu vytrvat v šíření slávy našeho města. Na první zastávce se k nám v Kralupech připojil bývalý kralupský starosta, šel s námi i starosta nelahozevský, přibylo i několik další poutníků. Cesta z Kralup pak vedla tmou po stezce podél Vltavy. Kolem třetí ráno jsme došli do Klecan, kde nás tamní obyvatelé nechali přenocovat v síni bývalé radnice, nocleh byl sic krátký, ale aspoň nějaký, protože časně zrána už jsme zase šlapali dále ranním oparem podél Vltavy.

Tou dobou již do Velvar směřoval speciální tvrdovaječný express, parní vlak, který se před desátou na místním nádraží naplnil velvarskými, kteří společně také vyrazili ku Praze. Dojeli na nádraží Smíchov, kde pro ně byla připravena zvláštní tvrdovaječná tramvaj, která je všechny převezla až na Malostranské náměstí, kam právě po dlouhé cestě došli (a někteří i dobelhali) hrdinní vejconoši. Pod Malostranskou mosteckou věží na nás již čekal milý ředitel Karlova mostu pan Zedněk Bergman, převozník pražský, a doprovodit nás v průvodu přišla opět i paní hejtmanka. Vejce jsme naložili na povoz a za zvuku naší velvarské hymny, písně Ó Velvary, jsme spanilým průvodem za provolávání natvrdlých hesel přešli náš Karlův most.

Před Muzeem Karlova mostu nás pod sochou Karla IV. přivítala paní starostka Prahy 1, které jsme vejce obřadně s paní hejtmankou předali, slavnostně ji pasovali za čestnou členku spolku Natvrdlých a obdarovali ji nůsí plnou vajec. Ona i všichni Pražané nás opět přijali velmi vstřícně a děkovali nám za to, že jsme jim pomohli postavit tak krásný most. Poté bylo

společně opěvováno tvrdovaječnictví, natvrdlost a sláva Velvarům a my jsme opět přislíbili, že vejce budeme na Karlův most i nadále donášet, aby myšlenka tvrdovaječnictví nebyla zapomenuta. Následoval přípitek tvrdovaječným likérem a poté jsme se přesunuli do Muzea Karlova mostu, kde byla právě zahájena nová krásná velikonoční výstava. Pro všechny natvrdlé pak byla připravena projížďka nádhernou salónní rychlolodí Nepomuk s vaječným občerstvením, abychom si most prohlédli ze všech stran a mohli se pokochat tím, jak krásně se díky nám vydařil. Vejconoši, kteří ještě byli schopni chůze, pak pokračovali v šíření tvrdovaječné filosofie i v pražských lokálech, čímž letošní pouť vyvrcholila.

Děkujeme všem za vše! Ať žije Vajíčkobraní, ať žijí Velvary! Vejci zdar!

Natvrdlý starosta velvarský Radim Wolák